

at skræmme visse her i dette Ting fra at gaa med til den Toldlov, der ligger for, og mulig finde paa en helt anden. Det er ikke udelukket, at man ogsaa nok kan finde paa den Slags Ting.

Endelig er der faktisk fremkommet forkerte Fremstillinger om, hvad den Sukkerlov, vi rimeligvis ville vedtage, gaar ud paa. Den ærede 7de Landstingsmand for 1ste Kreds (Brandes) syntes saaledes i sine Udtalelser at have noget forkert fat paa, hvad det er, Toldloven her egentlig gaar ud paa, og det er for saa vidt ogsaa ret mærkværdigt, at der i „Børsen“ for en 2—3 Uger siden fremkom en Artikel, der ligeledes indeholdt en hel forkert Fremstilling af Resultaterne af Told- og Afgiftslovene. Dels efter den ærede Landstingsmands Fremstilling og dels af Artiklen i „Børsen“ fik man det Indtryk, at Beskyttelsen for Puddersukkere vilde blive forøget. Man udregnede det i „Børsen“ saaledes, at hidtil havde Indførselstolden været 6 og Afgiften 5,14, fremtidig vilde Tolden blive $6\frac{1}{2}$ og Afgiften 4, altsaa en forøget Beskyttelse for Puddersukkere, der repræsenterer et Kvantum paa mindst 50 Mill. Pd., af 1,64 Øre. Det er en fuldstændig forkert Fremstilling, thi Forholdet er, at dette Sukker hidtil har været fortoldet under 1ste Position paa Grund af Lyshedsbedømmelsen og har haft en Beskyttelse af 6,86, men nu ved Polarisationsbestemmelsen falder ned i 2den Position og faar en Beskyttelse af $2\frac{1}{2}$ Øre, altsaa en Nedsættelse paa 60 pCt. Det er det virkelige Forhold, men det er den anden Fremstilling, der er gjort gældende, og den har sikkert virket stimulerende paa visse Steder. Jeg lagde saaledes Mærke til, at efter at „Børsens“ Artikel fremkom om Søndagen, stege Sukkeraktierne pludselig med 4 pCt. om Mandagen.

Hermed skal jeg slutte disse Bemærkninger, som jeg ikke har villet undlade at fremsætte, da jeg ikke kommer ind i Fællesudvalget. Vi leve jo i Øjeblikket i en Forligstid. Den ene Dag søge vi at forlige Afholdenhed og Spiritusnydelse, ved andre Lejligheder forliges man om Valgretten, og det er rimeligt, at man ogsaa søger at naa til Forlig paa Sukkeret. Og om end jeg paa visse Punkter, som de Herrer ville have hørt af mine Udtalelser, ikke kan være tilfreds med det Resultat, der er naaet her, maa jeg dog, som Situationen er, anbefale disse Forslags Vedtagelse, ikke mindst, fordi den Uenighed, som har vist sig indenfor de interesserede Kredse, og disse ejendommeligt krydsende

Interesser, der ere tilvejebragte, have gjort det vanskeligt at arbejde for en mere rationel Løsning af Sagen. Jeg har nemlig den Opfattelse, at det her med Hensyn til den trufne Overenskomst eller Forlig, om man vil kalde det saa, paa dette Punkt forholder sig noget anderledes end med Valgretten, idet det nemlig her er det eneste mulige Forlig, der under den givne Situation kunde naas.

Rørdam: Jeg skal ikke paa dette Tidspunkt af Forhandlingerne holde nogen lang Tale om det foreliggende Spørgsmaal, og jeg synes ærlig talt, at den ærede foregaaende Taler kunde have sparet hele sin lange Tale. Naar han vilde resultere i at anbefale det foreliggende Loyforslag, kunde han have sparet sin Udvikling, for i Virkeligheden forandrer det ærede Medlem ikke en Tøddel i den Overenskomst, der skal træffes om denne Sag, ved sin Tale. Men det kan naturligvis have sin Betydning for „Lolland-Falsters Stiftstidende“, at det ærede Medlem viser sit udmærkede Kendskab til dette Forhold.

Selvfølgelig er dette en Sag, som interesserer mig i allerhøjeste Grad, ikke alene fordi jeg har den Ære at være mit Partis Ordfører i dette Spørgsmaal, men ogsaa fordi en af de største Sukkerfabrikker ligger i min Valgkreds og en anden stor Sukkerfabrik i umiddelbar Tilgrænsning til min Valgkreds. Men vi, der i det hele og store tale Frihandelens Sag, kunne naturligvis ikke blive Beskyttelsesmænd, fordi der er nogle Vælgere i vor Kreds, der mene, at en Beskyttelse her vilde være den rigtige Vej at gaa. Vi kunne højst sige saaledes, at naar Industrien overhovedet ikke faar nogen nævneværdig Nedsættelse i Beskyttelsen, hvorfor skal man saa gaa særlig vidt her? Man kan ikke se bort fra det, som den ærede sidste Taler sluttede med at sige, at vi her have en Industri, som giver et større Udbytte end nogen anden Industri i Landet, mig bekendt, idet den giver 18 pCt. om Aaret, og dens Aktier staa i over 200. Det vilde derfor være ganske unaturligt, at en Finansminister, der i det hele staaar paa et frihandelsvenligt Standpunkt, ikke vilde søge at faa denne Beskyttelse nedsat. Rent ideelt maatte vi stille os paa det Standpunkt, at vi som Frihandelsmænd ønskede, at et saa sundt og godt Næringsmiddel som Sukker varbaade told- og afgiftsfrit. Sukker er jo et af de allerbedste Næringsmidler og et Næringsmiddel, som i overordentlig høj Grad forbruges af de mindre bemidlede.